

γαρίαν Βλάχων καὶ τῶν περὶ τὸν Βαρδάρειον Τούρκων, ὅσοι ἐντὸς τῶν Βουλγαρικῶν ὄρων εἰσὶν·

Τιμᾶν δὲ αὐτὸν καὶ σέβεσθαι μεγάλως καὶ ἀκούειν τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παραινέσεως καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ στρατηγούς καὶ λοιποὺς ἀπαιτητὰς καὶ ἄρχοντας, καὶ μὴ περικόπτειν αὐτοὺς μήτε εἰς μοναστήριον Βουλγαρικὸν μήτε εἰς ἐκκλησίαν ἢ ἐν οἴφδῃποτε ἐκκλησιαστικῇ ὅλως πράγματι, μήτε κωλύειν αὐτὸν μήτε τοὺς ὑπ' αὐτὸν θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους ἢ ἐμποδίζειν τούτοις, ἵνα μὴ μεγάλην καὶ ἀσυμπαθῇ ὁ τοιοῦτος ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν τὴν ἀγανάκτησιν ἐπισπάσῃται.¹⁾

“Ὅθεν καὶ πρὸς εἶδῃσιν τῶν μεθ' ἡμᾶς βασιλέων ποιήσαντες τὸ παρὸν σιγίλλιον, δεδώκαμεν τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ, βουλλώσαντες τῷ βουλλωτηρίῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν διὰ μολὶβδου. μηνὶ μαΐῳ Ἰνδικτιῶνος γ'.”²⁾ ἔτους ἑξακισχilioστοῦ πεντακισιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου: —

III Грамота, между 1020—1025 г.

Τῇ ἁγιωτάτῃ ἀρχιεπισκοπῇ Βουλγαρίας τὸ παρὸν σιγίλλιον ἐδόθη τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὥσ-
αν ἀκωλύτως κατέχει τὰς ἐπισκοπὰς ταύτας τῶν τε Σερβίων καὶ Σταγῶν καὶ Βερροίας τοῖς Βουλγαρικοῖς γὰρ ὅροις καὶ

по всички България и от турцитѣ около Вардарѣ, до колкото ги има въ българскитѣ предѣли.

И всички стратези въ България и останалитѣ чиновници и архонти да почитатъ високо и да слушатъ думата и наставленията на архиепископа, да не се мѣшатъ въ дѣлата нито на български монастиръ, нито на църква, нито въ каквато и да е църковна работа, и да не се бъркатъ нито нему, нито да прѣчатъ на подчиненитѣ му боголюбиви епископи, за да не би таки-
вато да понесатъ голѣмото и безмилостно наказание на царство ми.

Поради това и за сведение на царетѣ следъ насъ, ние направихме тая грамота и я дадохме на светейшия архиепископъ, като я подпечатахме съ моливдовула на царство ни, въ месецъ май, индиктѣ 3, година 6528 (1020 отъ Р. Хр.)

Тая грамота се даде отъ царство ни на светейшата архиепископия на България, за да обладава тя безпрепятствено и следнитѣ епископства, именно на Сървия, на Стагъ и на Беръ, защото и тѣ ле-

¹⁾ Липсва у Г.

²⁾ Ἰνδικτιῶνος γ' липсва у Г.